

Svend Høgsbro: Da den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (S. Jensen, Københavns 10de Valgfreds) udtalte, at der ikke var fremkommet Indvendinger og ikke med Høje kunde fremsættes Indvendinger mod Forslaget fra de paagældende næringsdrivendes Side, vil jeg dog ikke forholde dem ærede Ordfører Rendskabet til nogle Indvendinger, som fra sagtyndig Side ere blevne fremsatte over for mig med Hensyn til et Par Ting i Lovforslaget. Man har saaledes fremhævet, at naar der i § 1 Nr. 1 staar, at der skal, tilvejebringes Erklæring fra Distriktslægen eller en anden autoriseret Læge om, at de nævnte Arbejdere inden Skade for deres Sundhed og Udvikling kunne udføre Natarbejde, saa betyder dette vel, som det her staar, kun, at saadanne Erklæringer skulle tilvejebringes ved Begyndelsen af de paagældendes Arbejdstid, idet de tiltræde Arbejdet i de paagældende Bagerier. Men vedkommende Sagmand fremhæver, at dette jo dog sikkert ikke kunde være nogen Garanti i Børgendens Formentlig burde der være periodisk Eftersyn af de unge fra Vægens Side, naar det skal gaae noget. Dernæst gjorde man mig opmærksom paa, at naar der i § 2 i 1ste Linie er Tale om Medhjælperer, saa er der vel ingen Tvivl om, at man derunder ogsaa har villet medtage de i dette Fag saa hyppigt benyttede Butiksjomfruer, men at næppe nogen Bagermester vilde falde paa, at de være indbefattede derunder. Hvis der virkelig her ligger en Uklarhed, udtaler jeg mig at henstille til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at dette bliver afhjulpet, netop da ogsaa jeg tør gaa ud fra, at der ikke er nogen Tvivl om, at den skulle regnes med. Man fremdeles fremhævede man, at det var en Misforståelse, naar Lovforslaget i § 2 synes at gaa ud fra, at de tre store Helligdage være særlig travle Dage for Bagerne, paa hvilke der derfor ikke fra Svendenes og de øvrige Medhjælperes Side kunde kræves nogen Fridag. Tværtimod, sagde man, er der saa godt som intet at bestille fra Kloften 12 i alt Fald de nævnte Dage, saa naar andre Søndage kunde kræves fri, saa vedkommende ingen Grund til, at de ikke ogsaa skulde kræve disse tre Dage fri. Derimod fremhævedes det, at der var to andre Søndage, paa hvilke det var meget vigtigere for Bagerne at kunne forlange Arbejde udført,

nemlig Juleaftensdag og Nytaarsaftensdag, for saa vidt disse faldt paa en Søndag. Nu er jo ganske vist Juleaftensdag, for saa vidt den falder paa en Søndag, beskyttet, idet der udtrykkeligt staar: „Søndagen for Jul“, men Nytaarsaftensdag er der ikke taget Hensyn til. Paa den Dag kunne altsaa de paagældende Medhjælperer, Svende og Lærlinge, kræve Frihed, selv om den falder paa en Søndag, og dette, mente man vilde komme Bagermestrene i høj Grad paa tværs. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde henstille til den ærede Ordførers nærmere Overvejelse.

Ordføreren for Forslagsstillerne (S. Jensen, Københavns 10de Valgfreds): Jeg kan jo kun takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han nu har tilfået sin Støtte til at saa denne Sag fort igennem i den Form, hvori den her foreligger. Med Hensyn til de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem, der nu satte sig, skal jeg indrømme, at det jo har været Udvalgets Mening, at det skulde staves en saadan Erklæring, forinden dette Natarbejde begyndte. Om man vilde komme ind paa en periodisk Underjogelse af de paagældendes Sundhedstilstand og af, hvorvidt det maatte findes, at de vedblivende inden Skade for deres Sundhed kunde arbejde om Natten, ja, det vil jo være et nyt Spørgsmaal, men et Spørgsmaal, som maatte saa maatte sættes i Forbindelse med en almindelig Lægeunderjogelse af unge Mennesker, der arbejde i Virksomheder, som maatte anses for mere eller mindre sundhedsfarlige eller skadelige for saadanne. Jeg talter imidlertid for, at man har gjort opmærksom paa dette Spørgsmaal, og vil gerne være med til at overveje, om man kan finde en anden og mere betryggende Form end den her er valgt. — Med Hensyn til § 2 skal jeg sige, at den kun omhandler de mit Brød- og Kagebagerierne beskæftigede Medhjælperer, Svende og Lærlinge. Efter Ordlyden omfatter den kun dem, der beskæftige sig i Bagerierne, og selvfølgelig ikke dem, der ere ansatte i Butikkerne eller Udsalgene osv. Disse maatte ganske sikkert komme ind under Bestemmelser, der vedrørte Handelen. Her er jo kun Tale om en Art Beskyttelseslov for de Arbejdere, der ere i saadanne Virksomheder, at det er af Betydning for deres Helbred, at der sikres dem en